

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

Az osztrák nagyiparosok rólunk.

Pécs, 1900. október 17.

Most került nyilvánosságra az osztrák nagyiparosok választási programja, melynek minket érdeklő része így szól:

Tekintettel azokra a rendkívüli erőfeszítésekre, melyeket Magyarország az állami hatalom rendelkezésére álló összes eszközök latbavetésével kifejt, hogy önálló és a mi iparunkkal való versenyre teljesen alkalmas hazai ipart hozzon létre és a fennálló iparvállalatokat versenyküzdelmükben minden irányban támogassa, szükséges mindenekelőtt sürgősen követelni a kereskedelmi politikai megállapodások lojális megtartását, továbbá, hogy az ipari termelésnek, nevezetesen a szociális törvényhozásra vonatkozó előfeltételeit lehetőleg egyenlőkké tegyék és *abbanbagyanak mindennemű, különösen pedig vasúti tarifális intézkedést, mely az osztrák iparcikkek kelendőségét a magyar piacon megnehezíti.* A vám- és kereskedelmi szövetség stabilizálásánál, — amelynek az eddigi tradícióhoz való fenntartása és kiépítése bizonyára kívánatos — ezeket az igen jogos követeléseket a legteljesebb mértékben figyelembe kell venni.

Ebben a választási programban ismét felszínre bukkan az a fölfogás, a melylyel osztrák szövetségeseink a gazdasági közösséget inauguráló vám- és kereskedelmi szövetséget megítélik. Magyarországnak az a törekvése, hogy az osztrák iparral való versenyre képes hazai ipart teremtsen, e szerint a fölfogás szerint ellenkezik a kereskedelmi politikai megállapodások lojális megtartásával s azért Magyarországot arra kell kényszeríteni, hogy abba hagyjon minden oly intézkedést, a mely az osztrák iparcikkek kelendőségét a magyar piacon megnehezíti s a kereskedelmi szövetség akként stabilizálendő, hogy az az eddigi tradícióhoz képest Magyarországot továbbra is az osztrák ipar gyarmatának megtartsa s még szociálpolitikai törvényhozása is alkalmazkodjék az osztrák érdekekhez.

Hogy ez a fölfogás nemcsak az osztrák nagyiparosok fölfogása, hanem érvényesül az osztrák népek összes körében, sőt az osztrák kormány politikájában is.

arról nem egyszer volt sajnós alkalmunk meggyőződhetni. De hogy a gazdasági közösség természetének és szellemének is mindenben megfelel, az is bizonyos. Mert mivel okolja meg a magyar kormány is a vámközösség fentartását? Azzal, hogy Magyarország, mint földművelő állam és Ausztria, mint iparos állam egymásra vannak utalva: Magyarországnak nyersterményei, Ausztriának pedig iparcikkei számára biztos piacra van szüksége egymás területén s ezt biztosítja a vámterület községe.

Ez levén a vám- és kereskedelmi szövetség alap gondolata és hivatalosan bevallott célja, nagyon természetes, ha az osztrák iparosok ennek a kereskedelmi politikának illojális kijátszását látják abban, hogy a magyar kormány a rendelkezésére álló államhatalmi eszközök latbavetésével önálló, versenyképes magyar ipart akar teremteni, amelynek célja az osztrák iparcikkeit lehetőleg kiszorítani a magyar fogyasztó piacról.

De hát valójában akarja-e ezt a magyar kormány? Az osztrák iparosok azt hiszik, hogy igen s azért választási jelszavá is tették a magyar iparpártolási akció leszerelését. Mi azonban azt mondjuk, hogy osztrák szövetségeseink ebben nagyon csalódnak; a magyar kormánynak egész iparpártolási akciója nem egyéb porhintésnél, a melylyel a magyar közvéleményt akarja megtéveszteni s ezt olyan ügyesen csinálja, hogy ime megtéveszti vele még az osztrákokat is.

A magyar kormányra Bécsben ráparancsoltak, hogy a gazdasági közösséget — nem csupán osztrák érdekből, hanem a nagyhatalmi háború szempontjából is — minden körülmények között fenn kell tartani. De érzi és tudja ez a kormány azt is, hogy a magyar közvélemény már meguntta azt a gyarmati helyzetet, azt a folytonos kizsákmányolást, a melyet ennek a szövetségnek „az eddigi tradícióhoz képest való fenntartása és kiépítése” jelent Magyarországra nézve; hogy tehát az elégedetlenkedőket lecsöndesítse s a gazdasági különválásnak mind hangosabban nyilvánuló követelését leszerelje, piacra dobta a hazai ipar pártolásának jelszavát, ezzel akarván elnémitani azokat, akik azt hirdetik, hogy életképes magyar ipart teremteni lehetetlen a fejlett iparral bíró

Ausztriával közös vámterületen, mert ez ellenkezik a másik szövetséges érdekével.

Tisztán a vámközösség fenntartása érdekében történik az „a rendkívüli erőfeszítés a versenyképes hazai ipar létrehozására”, melyet az osztrák iparosok választási programja felpanaszol, de a melyről a magyar kormány van legjobban meggyőződve, hogy az nem sok vizet zavart, a magyar ipart lábra nem állítja s az osztrák ipart ki nem szorítja.

Az az egypár miniszteri rendelet, a mely a lelkére köti a magyar társadalomnak a hazai ipar pártolását — jól tudja a miniszter — hogy a pusztában kiáltó szava marad mindaddig, míg a magyar ipar termékeit védő vámok helyett csupán lelkes hangu rendeletekkel védelmezik a sokkal előnyösebb termelési viszonyok közt dolgozó, régi osztrák ipar termékeivel szemben, mikor a közös vámterületen még a saját vasutainkon sem szabad a mi termékeinknek olyan szállítási kedvezményt adnunk, a melyet az osztrák ipar is igénybe ne vehetne.

Hogy mennyit ér a mostani iparpártolási akció, arról meggyőződhetünk a „Magyarország” mai számából is, a melyben Lendvai Ármin, az eperjesi kályhagyár igazgatója panaszkolja el, hogy a debreceni kir. táblai elnök, pénzügyigazgató, városi főügyész, kir. főmérnök, államvasúti főmérnök, a város országgyűlési képviselője, a postafőnök, sőt az ipar és keresk. kamara elnöke is „kedves kötelességüknek ismerik” egy csehországi kályhagyár készítményeit körözvényben legmelegebben ajánlani honfitársaiknak megvételre.

Ugyanilyen az eredménye annak a sok miniszteri rendeletnek, a melyek a hatóságoknak a lelkére kötik, hogy szükségleteiket — természetesen árbeli és minőségbeli egyenlőség esetén — hazai forrásokból szerezzék be. Az állami hatalom összes eszközeivel folytatott iparfejlesztés mellett a debreceni kir. tábla elnöke 87 darab kályhát szerzett be Csehországból a táblai helyiségek számára, vármegyénk községei számára a kormány iparpártolási rendeleteinek nagyobb dicsőségére osztrák gyárostól szerzetteti be a hatóság a Wertheimszekerényeket, sőt mint Lendvai Ármin fentidézett cikkében elmondja, a m. kir. államvasutak pécsi pályaudvarának majolikája és kürtőc-ucsa is Walla budapesti

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép, újdivatu női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek, továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Agyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschnir-paplanok és menyaszszonyi kelengye. — Mődjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletet kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni. **Irgalmasok-utca 10. Saját házában.**

— Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben. —

szállító útján Ausztriából kerültek Pécsre, a hol Zsolnaynak e cikkekben világhírű telepe van.

Sohase rezonirozzanak hát az esztrák iparosok a magyar kormány rendkívüli iparpártolási erőfeszítései miatt; ez csak amolyan „vakulj magyar”-féle manőver épen a vámközösség fenntartása érdekében, a melynek stabilizálását az eddigi tradícióhoz képest éppen ők tartják kívánatosnak.

Hírek.

Pécs, 1900. október 17.

Pál és Virginia.

Abból az alkalomból, hogy a belügyminiszter ezután már csak tisztességes nőket enged alkalmazni kávéházakban, Pál ur a következőképen képzel el az ő legközelebbi beszélgetését Virginia kisasszonnyal, az „Életunt viziló”-hoz címzett kávéház állami alkalmazottjával.

(Pál ur ugyanis szende naiv lélek, a ki az hiszi, hogy a belügyminiszter atyai gondoskodása következtében a kaszirnők mind államosítva lesznek.)

Pál ur: (belép a kávéházba, köszön) Jó napot kívánok!

Virginia k. a.: Jó napot uram . . .

Pál ur: Megengedi kisasszony, hogy leüljek?

Virginia k. a.: Kérem, tessék helyet foglalni.

Pál ur: (leül, de rögtön fel is ugrik a helyéről) Ó bocsánat kisasszony, hogy be sem mutattam magam: nevem Éjféli Pál . . .

Virginia k. a.: Örvendek, én Virginia vagyok . . . Egyszerűen csak Virginia . . .

Pál ur: Virginia . . . Ó mily szép név. (leül.)

Virginia k. a.: Szolgálhatok valamivel?

Pál ur: Szolgálni . . . Ó mily csunya név ez . . .

Virginia k. a.: Parancsol?

Pál ur: Isten őriz . . . kérek . . .

Virginia k. a.: És pedig . . .

Pál ur: Első sorban egy feketét . . .

Virginia k. a.: Aztán?

Pál ur: Aztán egy Virginiát.

Virginia k. a.: (sértődötten) De uram . . .

Pál ur: (békítőleg) Kis v-vel nagysád kis v-vel . . .

Virginia k. a.: Uram, tanulja meg tisztni bennem az állami hivatalnokot.

Pál ur: Bocsásson meg Virginia kisasszony, nekem nem volt sértő szándékom.

Virginia k. a.: Akarom is hinni.

Pál ur: Tehát szent a béke. És most egy kérésem volna önhöz.

Virginia k. a.: Máris? . . .

Pál ur: Hisz ez az. Alig hogy megömerkedtünk, máris egy kéréssel alkalmatlankodom. Remélem azonban, hogy nem vesszi tőlem rossz néven, hiszen az üzlet ugy követeli . . .

Virginia k. a.: (türelmetlenül) Csak ki vele, ki vele . . .

Pál ur: Félek, hogy megharagszik.

Virginia k. a.: (nyugtalanul) Uram vigyázzon a szavaira . . .

Pál ur: Óh ha bátorságom volna . . .

Virginia k. a.: Nos?

Pál ur: (féléken, sugva) Kérek szépen egy üveg pezsgőt.

Virginia k. a.: (föllélekzik) Szívesen . . .

Most pezsgőzés következik, közbe sűrű feketekávézás, aztán knikebájn, cognac, geberdusz, likőrök és cigaretta költői össze-visszaságban, miközben Pál ur kellő mérséklettel és tiszteletudással duhajkodik és illő engedelemkérések között vág néha egy-egy pezsgős poharat a falhoz.

Eddig minden a valószínűség határai között mozog, de már az ezután következő — akárhogy erőlködik is a Pál ur fantáziája — ne tessék elbinni.

Pál ur: (fizetni készül) Fizetek.

Virginia k. a.: (élénken tiltakozik) Nem uram . . .

Pál ur: De kisasszony . . .

Virginia k. a.: (határozottan) Nem ha mondom! . . .

Pál ur; De csak nem követelhetem, hogy . . .

Virginia k. a.: Ön a mi vendégünk volt, ennél fogva nem engedhetem, hogy fizessen . . .

Pál ur: (elragadtatva) Ön angyal! kérek egy virginiát. Bocsánat kubát . . .

Virginia k. a.: (megfenyegetve Pál urat) Maga kis hamis . . .

Pál ur: (elmélázva) Ó kisasszony ha tudná . . .

Virginia k. a.: ?!

Pál ur: (ábrándosan) Egy cognac . . .

Virginia k. a.: (cognacot ad) Tessék . . .

Pál ur: (megiszszva) És most menjünk. Isten önnel Virginia kisasszony . . .

Virginia k. a.: (kezet nyújt) Volt szerencsém . . .

Pál ur: (meghajítja magát) Részemről a szerencse . . .

Ezután Pál ur lassan, de részegen kitámolyog az ajtón. E—n.

Napirend 1900. október 18-án.

Naptár: csütörtök, okt. 18. — Róm. kath.: Lukács. — Prot.: Lukács. — Görög kel.: (okt. 5.) Karitán. — Zsidó: Tischri 25. — Nap két 6 óra 26 perckor; nyugszik 5 óra 5 perckor. — Hold két éjjel 1 óra 1 perckor; nyugszik délután 2 óra 26 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő várható jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: »Urania« előadása: »Spanyolország.«

— (Dalárda-estély.) A Pécsi Dalárda választmánya tegnapi ülésén elhatározta, hogy a rendes őszi dalestélyt jövő hó, azaz november 24-én fogja megtartani a katonazenekar közreműködésével. A mulatságot rendező bizottság a legnagyobb buzgalmat s odaadást fejt ki, hogy minél változatosabb programmal tegyék vonzóvá az estélyt, melynek sikerét a Pécsi Dalárda jó hírre már eleve biztosítja.

— (A püspök a jogászoknak.)

Hogy a megyés püspök mennyire szíven viseli jogliceuma polgárainak ügyét, mi sem bizonyítja inkább, mint ama bőkezű adománya, melyet tegnap folyósított számukra. A jogász Olvasókörnek kétszáz koronát adott s a most megalakult jogász-dalárdának kották beszerzésére s egyéb szükségletek fedezésére száz koronát utalványozott.

— (Nem kell már deputáció.)

A »Pécsi Figyelő« ugyan már vagy egy hónappal ezelőtt megírta, hogy a tervezett új vasuti üzletvezetőségekből semmi sem lesz, mert nincs rá pénze az állam kasszájának s mert nem üzletvezetőségeket, hanem üzleti igazgatóságokat szándékoznak szervezni. Node hát cáfolat is jött rá, mely bar gyenge alapon állt, mégis újabb reményt keltett. Ezt az újabb reményt Majorossy Imre polgármester deputáció vezetésével akarja most megerősíteni. — Azonban a mi értesülésünk mostan a »Szegedi Napló« is megerősíti, tegnapi számában azt írva, hogy az üzletvezetőségek felállítását elhalasztották, mert a miniszternek nincs pénze s a legszükségesebb temesvári üzletvezetőség

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Am itéljenek.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irtá: Hegyháti.

Az esküdtszéki tárgyalás kezdetét vette. A karzatot ellepte a szenzációéhes közönség s izgatottan, lélegzetét visszafojtva leste a vádlott minden mozdulatát, ki nyugodtan, halálmegvetően állott polgártársainak ítélőszéke előtt, még egy arcizma sem rándult meg, pedig a vád, a melylyel illették, iszonyu volt.

Ugy állott ott halotthalványan, mint a bűn boszuló nemezise, mint az ártatlanság szivetfacsaró gúnyszlopa, némán, mozdulatlanul, arckifejezéséről haláltmegvető dac, az élettel való leszámolás és lelkiismeretének nyugodtsága rítt le.

Az esküdtszék megalakulása alkalmából nem élt törvényadta visszavetési jogával, neki mindegy volt, bárki ítél is felette, barát-e, avagy ellenség. Az ő meggyőződése már ítélkezett tette felett, ez az ő legilletékesebb bírája Istenén kívül.

A siri csendet, mely a termet uralta, a törvényszéki elnök szakította meg.

— Mi a neve?

— Kunosy Elemér — felelt a vádlott nagy, melázó tekintetét az esküdtek padjain körülhordozva.

— Hány éves?

— Harminc.

— Vallása?

— Unitarius.

— Foglalkozása és családi állapota?

— Író vagyok, özvegy, gyermekem nincs.

— Lakóhelye?

— A börtön négy fala — szólt gúnys mosolylyal ajkán Kunosy.

— Bűnösnek érzi-e magát? — kérdezte tovább az elnök.

Minden szem Kunosyra meredt.

— Nem — felelt mély meggyőződésből fakadó idegrázó, monoton hangon — bűnös nem vagyok.

— A vizsgálóbíró előtt beismerte borzalmas tettét — szólt az elnök, szigorú tekintetét Kunosyra szegezve — akkori beismerését megerősíti a felvett láttelel, s a tanúk egybehangzó vallomása; mostani tagadásával mit sem ér el.

Kunosy hátravetette fejét, nagy szemében villogó tűz lobogott, halvány arcára láng borult s kezét szívére téve rettenetes nyugodtsággal mondta, mintegy szemrehányólag:

— Mit sem tagadok. Igen, megöltem, én öltem meg, de bűnös nem vagyok.

A közönség soraiban halk moraj támadt

e szavakra. Egyik-másik szempár megnedvedett és biztatólag, bátorítólag tekintett a vádlottra, ki nyugodt önbizalommal állott helyén, készen a tusára, életért, becsületért.

Kunosy tárgyilagosan, minden részletével, teljes borzalmasságában mondta el a terhére rótt cselekményt, akárcsak egy ifjúkori kalandját, jóbarátoktól környezett fehér asztal mellett. Tettét nem mentette semmivel, elmondta úgy, ahogy történt.

A kihallgatott tanúk mi említésre való új dolgot sem hoztak fel, a boncjegyzőkönyv felolvasása összevágott a vádlott beismerő vallomásával.

A szünet után, mélységes csend közepette a kiralyi ügyész emelkedett fel szólásra, hogy remek, meggyőző érvekben gazdag vádbeszédében, figyelmen kívül hagyva minden enyhítő körülményt, halálbüntetést kérjen a gyilkos fejére.

Kunosy fanyar mosolylyal ajkán hajította meg magát az ügyész előtt, még az a halálbüntetés sem volt képes megtörni azt az emberfeletti nyugodt alakot.

A hallgatók zugással fogadták az ügyész szavait, az esküdtek kényelmetlenül mozogtak helyeiken, mind, rendkívül súlyosnak tartották az ügyész indítványát.

Most általános figyelem közt Kunosy állott fel. Eleinte halk, majd az érzelmek hevétől elragadtatva, szenvedélyes hangon tárta

felállításáról sem lehet szó 1902-ig. Az pedig jó nagy idő s akkor is csak ezt az egyet állítják fel, miként ezt mi is jeleztük már régebben; s a többi szervezése akkor sem lesz fogantatva. Így hát kár is lesz deputációzni a miniszterekhez; azok se tudnak mit se tenni, ha nincs pénzük és hozzá még, ha nem is barátja egy se az üzletvezetőségnek, hanem inkább a nagyobb hatáskörrel bíró üzletgazdagok eszméjét pártolják. Különben — mint értesülünk — a deputáció folyó hó huszonnegyedik és huszonhatodika között megy fel Budapestre s az abban való részvételre a keresk. és iparkamara is felszólította a mai nap tagjait.

— **(Jogász gyűlések.)** Holnap délután jogászyülés lesz, melyen az október 6-iki ünnepély rendező bizottsága számol be a hazafias ünnepélyről. Napirendre kerül e gyűlésen a jogászság novemberhavi táncestélye, mely valószínűleg e hó elején lesz, mert a végén ott áll a Pécsi Dalárda estélye. A tárgysorozat e két pontjának letárgyalása után egyéb indítványok lesznek. E jogászyülést rögtön követni fogja egy második, a melyen a jogliceumi segélyegylet fog megalakulni. A mult csütörtökre volt ez egyesület megalakulása kitűzve, azonban az akkori gyűlés technikai akadályok miatt elmaradt.

— **(A mohácsi kórházi bizottság)** folyó évi október hó huszonötödikén, délelőtti 9 órakor ülést tart Mohácson a kórház igazgatósági irodájában. A bizottság ülésén a vármegye részéről *Tormay* Károly alispán és *Mende* Lajos dr. vármegyei tisztifőorvos vesznek részt.

— **(Bizottsági ülés.)** A város közegészségügyi bizottsága folyó hó huszadikán (szombaton) délután 3 órakor ülést tart a városháza közgyűlési termében. Az ülés tárgya a járványkórház ügye és az orvosi díjszabásról szóló legújabb belügyminiszteri rendelet lesz.

— **(Gyujtogató elmebeteg.)** *Szabó* János, gilvánfai lakosnak a napokban kigyuladt egy szalmakazalja. A tüzet a tulajdonos észrevéven, a helyszínére sietett és ott tetten ért egy *Szász* János nevű elmebeteg embert, a ki a kazalt felgyujtotta. Az esetről jelentést tettek a hatóságnak, mely most bizonyára intézkedni fog a gyujtogató elmebetegnek kórházba szállítása iránt.

— **(A baranya-viszlói ev. ref. egyházközség)** templomrenoválás ünnepét a napokban ülte meg. A gyülekezet nagy ál-

dozatkészséggel teljesen renováltatta százéves templomát és tornyát. Építettett új orgonát új szószéket, új Urasztalat. A renoválás költsége meghaladja a 6000 koronát. Az ünnepélyen az egyházmegye és járás előkelőségei s a környék népe teljes számban részt vett. A felavató beszédet és imát *Morvay* Ferenc, egyházmegyei főjegyző tartotta, szónoki erővel, hévvel és kenetteljességgel. Azután *Lukácsy* Imre viszlói lelkész lépett a szószékre s foglalkozott az egyház s renovált templom történetével. *Kis* Lajos csarnótai lelkész keresztelt, *Nagy* Imre kórosi és *Aracs* Gyula csehii lelkész, egyházmegyei aljegyzők *Urvasorát* osztottak, *Kuruc* Sándor raádi lelkész a délutáni istentiszteletet végezte. Az ünnepély lefolyása után a lelkészlakban ebédre gyűltek egybe a hivatalos vendégek. Ez alkalomra *Lukácsy* Imre lelkész, a kiváló egyházi író, ismert nagy tudásával megírta az egyház történetét. Viszló története annyiban is érdekes, mert a megye egyik legrégebbi községe és anyae gyháza. Írott okmányok igazolják, hogy a tatárjárás idejében már megvolt s régi vára átélte annak viharait. Mint egyházat *Siklós* Mihály reformálta a Siklós vidéki egyházakkal együtt. A történelmi szempontból is érdekes, vonzó előadásban megírott munkát az érdeklődők megrendelhetik *Lukácsy* Imre lelkésznél Baranya-Viszlón (posta helyben), egy korona beküldése ellenében.

— **(Jogász dalárda.)** A napokban emlékeztünk meg arról, hogy mozgalom indult meg a jogászok közt egy dalegyesület létrehozására. Ötvenketten jegyezték fel nevüket a körözött ivre s ennyi tagot is számlál a jogászok dalárdája. Tegnap végre teljesen kialakult az egylet, megválasztván a tisztikart. Karmestere a dalárdának, a megyéspüspök megkeresésére *Borsy* György, tanító. A tagok aztán választás útján töltötték be a szervezett állásokat. A dalárda elnöke és ellenőre lett *Borsy* Jenő, a jogász olvasókör elnöke; orgonista-, helyettes karmester- és pénztárnokká megválasztották *Leitner* Nándor joghallgatót, levéltárossá pedig *Csernics* Jenő joghallgatót.

— **(Meglőtt vadász.)** Herenden történt a napokban, hogy *Kassovits* József odavaló mezőrt egy előtte ismeretlen alak éjnek idején megtámadta és ütlegelni kezdte, mire a mezőrt hirtelen lekapta válláról a puskáját s agyonlövessel fenyegette támadóját. A puskát látva, az ismeretlen futásnak eredt,

— Elizem naponkint szomorúbbá lett. Erő és boldogságtól duzzadó arca elhalványult, égszínkék szemeit nem egyszer találtam vörösrre sirva. Kérdeztem, faggattam, mindhiába.

— A kasznár napról-napra durvább, packázóbbá lön velem szemben, otthon köny, fonnyadó arc; már azon a ponton állottam, hogy golyót röpítek agyamba.

— Egy nap kora délutánján, a rekkenő hőségtől, úgy a folytonos izgalmauktól gyötörve, rosszul lettem haza kényszerített.

— Udvaromban a kasznár lovát találtam egy szederfához kötve. Mintha ólomsúly nehezedett volna mellemre; gondolatmenetem érthetetlen khaoszsá gomolyodott. És abban a zürzavarban két alak domborodott ki előttem, két alak . . . hah . . .

— Óvatosan, mint a tolvaj hálószóba kúsztam, a testemen oly kimondhatatlan fáradság vett erőt, hogy csak alig vonszolhattam magam tovább. Az ajtónál megállapodtam, a kihallatszó, néha csak alig érthető szavak mindent érthetővé tettek.

— Meg kell, — szolt a férfi hang, a melyben a kasznárra ismertem — igen, meg kell lennie. Megmondtam tegnap, megmondom ma. Kiüldözöm innen, koldusbotra juttatom, mig . . . gondolja meg édes . . .

— Nem, — felelt Elizem — nemtelen fenyegetésével mire sem megy. Ez gyalázat . . .

nehány lépés távolban azonban megállt s hirtelen megfordulva, egy revolverrel háromszor rálőtt *Kassovits* Józsefre, de a lövések egyike sem talált. A mezőrt erre ismét elővette fegyverét s az újra futásnak indult támadóra lőtt, kit a golyó bal lábán talált el, úgy, hogy összerogyott. A megsebesült embert *Kassovits* József jelentése folytán beszállították a községbe, hol kisült, hogy a meglőtt ember egy *Horváth* István nevű veszedelmes vadász, kit már régóta keresnek s ki valószínűleg boszúból támadta meg a mezőrt. *Horváth* István sebe nem veszélyes s ha felgyógyul belőle, átadják a vadászot a bíróságnak.

— **(Az osztrák címer — méltó helyen.)** Furcsa kis panasz érkezett ma a pécsi járás főszolgabírói hivatalához. Arról van benne szó, hogy a pécsváradi vásárban a napokban egy szépen kifejlett, jóápolat ökör büszkélkedett, melynek nyakán egy szinte vadonatúj tekete nyakszija díszelgett, melynek kolompja fölött, mint kapocs, az osztrák címer, a kétfejű sas büszkélkedett. Természetes, hogy a hatóság emberei menten felelősségre vonták ezért az ökör gazdáját, *Nagy* János hosszuhetényi lakost, ki minden kerülgetés nélkül elmondta, hogy a katonai deréksziját úgy kapta katonakorában egy 52-ik gyalogezredbeli önkéntestől ajándékba s hazaérve nem tudott vele okosabbat tenni, hát ökörynyaklónak használta. Nem tudjuk még, hogy mily módon jár el ez ügyben a hatóság, hanem annyi bizonyos, hogy a derék gazda méltóbb helyre nem akaszthatta a kétfejű sast, melylyel ugyan diszkvalifikálta azt a szegény állatot, de elvégre mégis hasznát vette a »panganét« szijnak.

— **(A Zsolnay-szoberra)** a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XXXIV. kimutatás: A XXXIII. kimutatás összege: 17565 kor 73 fillér. Brassói kereskedelmi és iparkamara 50 kor. Székesfehérvári ipartestület 10 kor. Kotori ipartestület 2 kor 30 fill. Mohácsi ipartestület 9 kor 80 fill. Zsolnay György, Pécs 20 kor. Hajduböszörményi ipartestület 5 kor 40 fill. Dárdai kasinó 10 kor. Összesen 17673 kor 23 fillér.

Tovább nem hallottam, hangját elfojtotta zokogása.

— Gyilkos . . . sikoltott e pillanatban Elizem, az ajtó recsegett, ropogott s én szemtől-szembe állottam a gazemberrel . . .

Az állandóan nálam levő buldog revolvert kirántottam a tarsolyból és . . . és lelőttem . . . Három hétig voltam, mint vizsgálati fogoly, a börtön lakója, a midőn arról értesítettek, hogy Elizem megmérgezte magát. Nem láttam többé, sem élve, sem holtan.

Kúnosy fellelegzett. Kezeivel végigsimította homlokát, majd elővette fehér battiszt kendőjét s letörölte az arcán végigpergő könnyeket.

— Megöltem, — folytatta gyengülő hangon — mert, mert ő is ölt. Feldulta családi boldogságomat, a halálba kergette drága hitvesemet, engem a börtönbe vitt, az az élet, a mely csak gunyjárta volt az erkölcsnek, méltelye környezetének, gyilkosa alantasának. Megöltem. Ó a gyenge nő becsületét kívánta életeért; én életét vettem el hitvesem becsületéért. Megtettem. Ölttem, de lelkiismeretem nyugodt, az nem vádol: ám — ítéljenek.

Az esküdtszék ítelt, felmentette Kúnosyt a vád alól.

el lelki világát, ecsetelte a bensejében tomboló vihart, a zokogó lelkiismeret dörgő, ellenállhatlan parancsszavát: öld meg, öld meg.

— Tisztelt esküdt uraim — kezdte beszédét Kúnosy. — Elmondom ismételtén, mit tettem; elmondom, miért tettem, azután, ám ítéljenek. Hivatalos működésem révén, vagy öt évvel ezelőtt ismerkedtem meg *Porteleki* Sámuellel, a gárdossi takarékpénztár könyvelőjével. A gyakori érintkezés benső, mondhatnám szoros baráti kötélekkel fűzte együvé személyünket, ámbár vagy husz éves korkülönbség tángott közöttünk. Nála, a családi tűzhely melegénél tanultam ismerni egyetlen leányát, Elizt. Naponkint ott voltam körében, és nőies tisztasága, házias egyszerűsége mély vonzalmat keltett bennem.

Ez évi március negyedikén, öt évi lakadatlan küzdés után végre enyémnek mondhattam Elizt. Nem ecsetelem boldogságomat, nem. Miért is tenném? Az a kicsi fészek, mit önerőmből, egy imádott hitves gyengéd szerelmével felépítettem, boldogsággal vette körül lelkemet. Új világ támadt körültem. Dolgoztam, fáradtam, örömmel, azzal a kéjes megnyugvással, hogy egy szerető hitves vár otthon, ki elsimitja gondtelt homlokom barázdáit, ki mosolyával vigaszt önt a léha tömegetől meggyötört szívembe, ki önbizalmamat fokozza s bátorságot csepegtet csengő szóval csüggedt lelkembe.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 17-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 100 köbm. viz volt; az ellentartóban 525 köbm. viz volt; a *hozzáfolyás* 24 óra alatt 967 köbméternek találtatott.

— **(Eljegyzés.)** Ifj. *Eötvös* Gusztáv, Baranyavármegye arvaszéki első aljegyzője, eljegyezte *Kollárich* Erzsikét, Torontálvármegye néhai főpénztárosa özvegyének, *Kollárich* Mihálynénak leányát Nagy-Becskereken.

— **(Városi gazdálkodás.)** Ugy tudjuk, hogy a vágóhid vállalkozója köteles a vágóhid területét saját költségén feltölteni. De hol vegyen annyi földet? Ép apropos jött a plébénia- és kaposvári-utcák rendezése s a szigeti külvárosi iskolaépítés, mely helyekről sok ezer kocsi-ra való föld és törmelék (magából a kaposvári-utcából 20.000 köbméter) kerül ki. Már most a helyes és a város közönségének érdekeit szem előtt tartó gazdálkodás azt javasolná, hogy engedjük meg a vállalkozónak, hogy a földdel — természetesen saját költségén — rendelkezék és ezt a feltöltendő területre hordassa. Ez által a vállalkozó is jól járna, mert megszabadulna attól a gondtól, hogy honnét vegye a szükséges földet, a város közönsége pedig sok ezer forint földhordási költséget megtakaríthatna. Ezt javallná a helyes, mindkét fél méltányos igényeit kielégíteni törekvő felfogás. — Ott a torony alatt azonban, úgy látszik, nem így gondolkoznak, mert, a mint értesülünk, a városi hatóság *saját költségén hordatja* a jelzett helyekről a nyert földet a vállalkozó által feltöltendő területre! Ha ez valóban úgy van, nem joggal kérdezzük, hogy a két érdek között miért nem inkább a városé és miért egy magán vállalkozóé részesül a város hatósága részéről támogatásban?! Valóban elszomorító jelenség, hogy mily keveset törődnek az illetékes tényezők ez amúgy is szegény város anyagi érdekeivel!

— **(Veszélyes országút.)** Görcsönyben hétfőn, október 15-én, este felé végzetes szerencsétlenség történhetett volna. Dr. *Vörös* Nándor, bodonyi plébános Pécsről jövén kocsijával, kocsisával együtt lebukott a Szent János szobrával ellátott görcsönyi kőhid melletti két méter magas országútról. Kocsija teljesen összezuzott, szerencsére ő maga csak tetemesebb zúzódást szenvedett, a midőn a patak vizébe begurult, de a kocsis súlyosan megsérült. Valóban nagy gondatlanság a megyei közigazgatás részéről, hogy dacára annak, hogy már több ízben figyelmessé tétetett a megyei hatóság, miszerint a Görcsöny községen át vezető országút magasabb részein erősebb korlátok állíttassanak; de a jelentések süket fülekkel fogadtattak. Nemrég *Kelemen* N. ócsárdi lakos bukott le a kocsijával az iskolaház melletti magas, korlát nélküli országútról és mindkét lábát eltörvén, munkaképtelenné vált. Majdnem minden hóban legalább egyszer lebukik egy-egy kocsi, kivált mikor az iparosok a vaizlói, sellyei és más, szlavonországi vásárokról megterhelt kocsikkal járnak ez életveszélyes s elhagyatott országúton. E sorok írója szintén csakis Isten segítségével szabadult meg pár hó előtt a legnagyobb szerencsétlenségtől a Szent János hidja melletti országút magaslatáról, — szerencsés ugrással mentvén meg életét. — Már hányszor történt meg, hogy éjnek idején kellett neki éjjeli álmából fölverve, segítségére kisetni égő lámpával a szegény iparosok kocsijainak, ládáinak fölemelése végett. — Görcsöny községéig pedig a rendes utadó megfizetésén kívül azért, mert a községen keresztül — nem is egy kilométer hosszúságon át vezet az országút, az átmeneti

utszakasz fejében mégis 231 frtot, illetőleg 464 koronát tartozik fizetni és mégis évről-évre, mint a folyó évben is történt, mindig kevesebb földanyag jut Görcsöny számára. Ez a legnagyobb igazságtalanság. Fölkérjük Baranyamegye vezetőit, hogy a Görcsönyön keresztül vezető országút mizériáin mielőbb segítsenek!

— **(Jóváhagyott alapszabályok)** A Mohácsi kerületi I. katonai hadastyán betegsegélyző egyesület alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, folyó évi 42.989. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Thea estély.)** A pécsi íz. nőegylet gyámoltjai téli szükségleteinek beszerzése és a szegény iskolás gyermekek felruházásának beszerzésére f. é. december elsején a nőegylet helyiségében thea-estélyt rendez. A vigalmi bizottság gondoskodik, hogy ez az estély ép oly szórakoztató mint kellemes legyen.

— **(Elütötte a bicikli.)** Ma délután a Kossuth Lajos-utcan *Nyúl* Erzsébet nevű asszonyt elütött egy biciklista. Az asszony karján és lábán sérült meg. A vigyázatlan biciklista ellen — kit *Hegyi* Istvánnak hívnak s fegyverkovács-segéd — a rendőrség megindította az eljárást.

— **(Meghíusult család.)** Egy szilági embert még a szentmihályi országos vásáron felbízottatott egy eddig még ismeretlen egyén, hogy ha lesz száz forintja, csak szóljon neki s ő itt Pécsen olyan emberhez vezet, a ki kétszáz forint hamis pénzt ad érte. A hiszékeny paraszt ma százhusz frtot hozott be Pécsre s itt várta az ő ismeretlen ismerősét. Rendőrségünk azonban neszét vette a dolognak s az atyáfit felvilágosították, hogy ne engedje magát becsapni. A hiszékeny parasztnak így tehát megmaradt a pénze; de az ismeretlen csaló után ugyan eddig még hiába nyomoznak, mert azt sehohsem találják.

— **(Egy különös állat.)** Az öt éves kis Aurél lélekszakadva rohan be a mamájához:

— Mama, mama! Nagy ujdonságot tudok!

— Mi az gyermekem? — fordult hozzá édes anyja.

— A cirnos cicáknak a *macskagolya* öt kis cicát hozott! . . .

— **(Éjjeli botrány.)** Nagy botrányt okozott az éjszaka a kigyó-utcában egy *Nyúl* János nevű ember, ki részeg állapotban sorban bevverte az utcában a házak ablakait és mindenkit leütéssel fenyegetett, a ki közelébe megy. Végre is a rendőrök fékeztek meg a rakoncátlankodó embert, a ki most elveszi méltó büntetését garázdálkodásáért.

— **(A ki fél az új pénztől.)** Hogy forgalomba kerültek az új huszkoronások, még mindig vannak olyanok, kik nem valami nagyon biznak azok értékében s ha véletlenül egy akad a kezükbe, rögtön tuladnának rajta, mert attól félnek, hogy, ha megtalálják nálunk, hát bizonyosan becsukják érte. Ilyen zavarban volt *Böröc* József szabolcsi lakos is, a ki ma vagy kétezer forinyi új huszkoronással állított be a pécsi járás főszolgabírájához, kérvén őt, hogy cserélje be régi bankókkal, mert nincs bizodalma az új papiros pénzhez, hátha becsukják miatta. Persze megmosolyogták az jámbor falusi embert s meg is nyugtatták.

— **(Garázdálkodó városi kocsi.)** Nagy ribilitót csapott ma éjjel egy tizenkét óra tájban *Tapolcsai* György városi kocsi, ki részeg fővel ment haza Antal-utca 28. sz. lakására. Felesége, ki már előre tudta férje szokásait, eltávozott hazulról. *Tapolcsai* lakására érkezve, midőn látta, hogy a kapu zárva

van, felfeszítette az ajtót, s kiabálva rontott szobájába keresni feleségét, de hiába, nem találta sehol. — Ekkor elkezdte az ablakokat beverni, majd a harmonikával az udvaron csapott lármát és azt széttörve kiment az utcára. Rövid negyed óra múlva ismét visszatért szobájába és folytatta garázdálkodását, de ekkor már az egész ház és utca fel volt verve. Mig végre egy fél egy óra tájban le birták csendesíteni a részeg embert. A rendőrség persze erről nem tud semmit.

— **(Az idegenek nyilvántartása.)** A községi törvény rendelkezését, hogy egy községi illetőséggel bírók, valamint a települők és az idegenek nyilvántartassanak, — igen kevés városban és községben hajtják végre. Örvedetes jelenség, hogy a múlt évben Selmec- és Béalábánya városok bejelentési hivatait állítottak fel. Széll Kálmán belügyminiszter most elrendelte, hogy a bejelentési kötelezettség az ország nagyobb városaira kiterjesztessék és a bejelentési hivatalok szervezésére nézve azonnal fogjanak hozzá az előmunkálatokhoz. Az idegenek nyilvántartása a székesfővárosra nézve ideiglenesen rendeletileg szabályoztatott. De kell, hogy nemsokára Budapesten is az idegenek nyilvántartása helyhatósági szabályrendelettel végleg szabályoztassék.

— **(Egyes felekezetek veszteségei a vegyes házasságokból.)** A gyermekek vallására vonatkozó új törvény szerint a különböző hitfelekezetekhez tartozó házastársak a házasság megkötése előtt közokmányba foglalják megállapodásukat, hogy születendő gyermekeiket minő vallásban kívánják neveltetni. Tavaly Magyarországon 16.269 vegyes házasságot kötöttek és 3315 esetben a házastársok szabályszerűen megegyeztek arra nézve, hogy összes gyermekeiket csak egy vallásban nevelik. Ebből 1769 esetben az anya vallása volt irányadó. Ezen megállapodásokból legtöbb hivat nyert a római katolikus egyház, melyre nézve tehát ebben a tekintetben a vegyes házasságok előnyösek. A római katolikus egyház nyeresége 1312; a görög-katolikusoké 12; a többi felekezetek azonban mind vesztek és pedig a görögkeletiek 187, a luteránusok 495, az evangélikus-reformátusok 468, az unitáriusok 20, a zsidók 53 esetben.

— **(Szlavianskij Agrenev meghalt.)** Szlavianskij-Agrenev, az Európaszerte és Pécsen is jól ismert orosz daltársulat szervezője a múlt csütörtökön meghalt Oroszországban 64 éves korában. Slavianskij a tiszti pályáról lépett át énekesnek s nagy lelkesedéssel a népdal kultuszára adta magát. Daltársulatot szervezett, melylyel nagy dicsőséget aratott vilagszerte összevágó, precíz előadásával s a szin pompás orosz nemzeti kosztümökkel. Társulatának csillaga volt saját leánya, Nadija akit a budapesti társaságban is nagyon megkedveltek. Repertoárjuk fénypontja volt az *Ej Uchnem* (Le a Volgán) kezdetű híres orosz népdal, melynek gyönyörűségével a haligatóság alig tudott betelni. Mikor Szlavianskijék első ízben Budapesten jártak, koszorút rendeltek a 48-as mártírok sírjaira, de az orosz konzul letiltotta a kegyeletes tüneményt. Az orosz konzul közbelépése országszerte meglehetősen izgatottságot keltett. Szlavianskij leánya, Nadija utóbb elvált apjától s önnálló daltársulatot szervezett. Minthogy azonban programjukat fölfrissíteni nem tudták, az utolsó időkben már nagyon elhalványult Szlavianskijék csillaga. Az orosz népdal népszerűsítése és ismertetése körül azonban Szlavianskij megérdemelt hírnevet szerzett.

— **(Csokonai-szobor Csurgón.)** A csurgói főgimnázium tanári kara mozgalmat indított, hogy *Csokonai Vitéz* Mihálynak Csurgón szobrot emeljenek. Az egész környéken mozgalmat indítottak s legközelebb már megalakítják a szobor-bizottságot is.

— (A részeg ember szerencséje.) Már régi magyar közmondás, hogy a részeg ember szűz Maria kötényébe esik, mi a néphit szerint annyit jelent, hogy a berugott embernek nem igen esik baja. S ezt a közmondást látszik igazolni az az eset, mely tegnap a málomi országúton történt. Kolber Ferenc málomi lakos, valami szomszédos faluból tért haza, utközben azonban megszomjazott s mielőtt a községbe ért volna, betért az egyik utszéli csárdába egy ital ujborra. Az ital azonban annyira ízlett neki, hogy mihamarabb berugott s aztán kegyetlenül rózsás hangulatban szállt fel a kocsijára. Utközben a lovak megbokrosodtak, elragadták a kocsit s Kolber Ferenc lefordulva az ülésről belepottyant az utszéli árokba, a lovak pedig gazda nélkül érkeztek haza. A gazda házbelijeit balesetet sejtve rögtön keresésére indultak s meg is találtak az árokban Kolber Ferencet, ki oly jól érezte magát, hogy kényelmesebb aludt. Ezóta a szerencsés baleset óta most még nagyobb a hit Málomban a részegeket védő Mária-kötény irányában.

— (Revolveres rabló az irgalmasok rendházában.) Mindjobban bizonyosodik, hogy a mit tegnap lapunkban megjósoltunk, hogy az irgalmasok rendházában Pataky Lucidus főorvos ellen elkövetett vakmerő rablás a titokzatos bűnesetek ki nem derített számát fogja gyarapítani. Rendőrségünk ma is ott van, a hol tegnapelőtt. Nincs egy valamire való elfogadható szál a kezében, a mi után indulhatva a nyomozást foganatosíthatná. Már összesen tíz egyént vettek gyanúba, de mind igazolta magát. Folyt a nyomozás egy ápoló és annak testvérei ellen is; Budapesten és Eszéken meg is találták azokat, de ezek is alibit bizonyítottak s így le se tartóztatták őket. Az összes csendőrsőkhöz küldött táviratokra eddig kedvező válasz sehonnan

sem érkezett s a mi a legnehezebbé teszi a dolgot, sen a tettesnek, sem az elrabolt két aranyórának hű leírását sehogyszem tudja a rendőrség megállapítani. Azt a könyöradománygyűjtő tótót, ki látta a rablót a főorvostól kimeenni, ma délután is szembevitették egy gyanus egyennel, de abban se ismerte fel a tettest s az is igazolta magát. Így hát egyelőre a rabló kilétét és holtartózkodását még mindig az a bizonyos sötét homály fedi. Mindezek után az sem áll — legalább a rendőrség még este hat órákor sem tud róla semmit — a mit a »Pécsi Közlöny« ma délután megjelent számában ír, hogy a rablót Szigetvároton elfogták. Ez a hír is különben összefügg azzal, hogy egy pécsi kórházi ápoló testvérei után nyomoznak s mivel őt testvére van, lehet, hogy egyet ezek közül Szigetvároton tartóztattak le.

— (Uj plébános.) Dréher Arnold, bikali adminisztrátor, bikali plébánossá kinevezetett.

— (Egy kis utcai botrány.) Tegnap estefelé, úgy hat óra tájban a Kis-Makar-utcán közbámulatot keltett egy berugott atyafi, ki torka szakadtából ordította: »Ez kegyetlenség! Le a városi urakkal!« s hasonló kedveskedéseket, miközben egy darab fehér papirost is lóbált a kezében. Mikor aztán megunt a többi részben nyomdafesték alá nem való ordítózását, rekedt-borizú hangon kezdett bele a francia néphimnuszba s annak a hangjai mellett vészelt el a Kis-Makar-utcai esti szürkületben. Természetesen olyan ember nem akadt, ki leintette volna az elégedetlenkedőt, mert a derék polgár holmi agyonveréssel fenyegetőzött. Rendőrt semerre sem lehetett látni, — keresték az irgalmasrendi merénylőt!

— (Boldog Mór emléke.) Boldog Mór, pécsi püspök emlékere vasárnap 9 óra-

kor a székesegyházban a nagymisést Hetey Sámuel, megyéspüspök mondja s Wajdits Gyula spirituális tartja a szentbeszédet. A Mór áldások szombatán este 6 órákor kezdődnek s egy héten át tartatnak a székesegyházban.

— (A jegyző nem lehet tartalékos hadnagy.) A községi és körjegyzők az ügyes-bajos dolgaikat beszéltek meg Budapesten s mivelhogy magyarul beszéltek és csupa olyan ügyet, ami nem haladja meg a jegyzőségen kívül állók tájékozottságát se, megértették minden panaszukat, kérésüket, követelésüket. Van azonban a gyűlésnek egy misztikus pontja, amelyet sehogyszem vagyunk képesek úgy megmagyarázni, hogy meg is nyugodjunk az okokban, amelyek a konfliktust szülték. Arról van szó, hogy a hatvankilencedik ezred tisztikara állást foglalt az ellen, hogy egy fiatal ember, aki sikeresen tette le a tiszti vizsgát, arany portópéchoz jusson. És ennek az idegenkedésnek semmi egyéb oka nincs, mint hogy az illető jegyző. Ez a hivatal és a katonatiszti méltóság nem fér össze — mondja a tisztikar s bár megszoktuk, hogy a katonák részéről sok olyan fölfogásbeli sajátosság van szerencsénk, amit közönséges polgári aggyal nem tudunk megérteni, ez a határozat mégis meglep. Miért éppen a jegyző az, aki nem lehet tiszt? Ennek a speciális elbánásnak csak az lehet az oka, hogy a katonák urak nem tudják, hogy micsoda hivatal a jegyző uraké s arra, hogy pótolják házagos inkompatibilitásukat, már nem tartották érdemesnek a dolgot. A jegyző tudniillik éppen olyan uri ember, mint akárki más, aki hivatali asztal mellett konceptuspapíron keresi a kenyérét. Bácsületességén, intelligenciáján, készségén forog egy vagy több községnek jóléte vagy a környéknek, ami rá van bízva. Hat ugyan mi lehet a kifogás ellene? Nem

Irtá: TIHANYI KÁROLY.

101

felültek a vonatra, mely hazafelé volt őket viendő, Jenő görcsösen magához ölelte Leonát és sirt.

E könnyek váltották meg Jenőt, az öröm adta vissza őt az életnek.

Végre haza, haza övéihez!

Midőn Mayer — ki még mindig jól konzervált férfiú benyomását kelté a szemlélőben — a pályaudvaron forrón megölelte Jenőt, az túlradó szívvél egyre csak azt hangoztatta sűrű könnyek között:

— Én edes jó atyám, edes atyám!

— Iona, a szép Mayerné pedig a kis rugkapáló Laci bárót ölelte magához s ki erővel a négyes fogat ostorhegyesére akart felülni.

János pedig otthon fogadta sógorát, ki némán dült tárt karjaiba. Jenő azonban csak uti naplója rendezésére adta magát s egyelőre nem bérelt s nem is vett földbirtokot; lakni azonban Zalabérre mentek. De hetenként legalább háromszor kihajtott sógorához, szüleihez.

Az öreg Mayer tizenháromeves László fia jóvérű gentrynek ígérkezett; vakációban egész nap a birtokon nyargalászott s nagyon megfigyelte az ispánok dolgait, mely megfigyeléseit aztán el-elmondá Herbásznak, ki tisztára belebolondult a fiuba.

Tehát mégis derű következett a mélyen beborult családi égbe . . . Isten segítségével minden jóra fordult.

A Mayer-Kelemen család az első család lett a megyében s itt pontosult össze minden remény a politikai számítások s tervezések terén. Azonban sem Jenő báró, sem János, sem az öreg Mayer nem fogadott el semmi

III.

Rég volt, hogy mint rövid ruhás gyerek
A zsidókra, kik Krisztust megfeszíték.
Ölthettem szabadon a nyelvemet,
Hogy az Isten Galambját széjeltépték.
Rég volt, hogy vérem forrongásba hódít
A megfeszített Názárethi sorsa —
Hejh, rég sirtam a nagy tragédián,
A szent képeken, a Kálvárián!

. . . Itt állok most is némán, résztvevőn
Az Üdvözítő fájdalomával szemben.
De — bár ő ma is megszenteltem —
Nem mozdul meg imát rebegni nyelvem.
Csak révedezem egyképp, mozdulatlan
S eszembe jut arcáról akaratlan:
Hogy bár még nem láthatom Golgothám:
Nekem is van már egy Kálváriám!

Van már nekem is egy-két stációm,
Hol kérhetem a serleg elmúlását.
S a sors, az én kérlelhetlen zsidóm,
Nem érti meg a könyörgő imáját.
Cipelhetem tovább a nagy keresztet,
Az emberek mellettem tovább mennek
Csak egy kísér résztvevően: anyám!
Az én jószágos, áldott Máriám!

Nikelszky Géza.

egy jegyző ellen, hanem az egész osztály ellen, amely nagyban és egészben valósággal támasza a kulturának. Különösen azokon a vidékeken, ahol a föld népének nyomasztó kenyérgondjai mellett se ideje, se vágyakozása arra, hogy szellemileg is foglalatostkodjék valamivel és hogy még valami más könyvet is figyelmébe vegyen az adókönyvön kívül. Nemcsak a jegyzők, hanem mondhatni mindenki kíváncsi arra, hogy ki magyarázhatta meg olyan furcsán a jegyző hivatalát és hivatását a hatvankilencedik ezred tisztikarának, hogy a tiszt urak — közvélemény a közvéleményben — egyszerűen elvileg kimondják, hogy a jegyző nem közjük való. És hogy mit szól az ügyhöz a hadügyminiszter . . .

— (A „Zrinyi“-kávéház,) mely a szigeti külváros egyetlen ilyen helyisége, megnyitott és Büttner József kávé szakaszerű vezetése folytán máris kedvenc találkozó helyévé lőn a szigetvárosi középosztálynak. Büttner meg is érdemli a pártfogást, mert megmutatta, hogy szolid alapon is fönn lehet ezen kávéházat tartani. A kávéházi italok kifogástalanok, a kiszolgálás mintaszerű és így minden kellék meg van arra nézve, hogy a „Zrinyi“-kávéház fölvirágozzék.

Művészet, irodalom.

○ **Rigoletto.** Szombaton telt házat vonzott Verdi nagy operája s tegnap megismételték azt, ha nem is zsufolt ház előtt, de mégis elég szép publikum előtt. Rigoletto előadásáról ezuttal is csak dicsérettel emlékezhetünk meg. Verdi dallamos operáját minden részében élvezhető módon hallottuk most másodikban is. Szép sikerei voltak Csurgay Adélnak és Szirmay Olgának, kiket a közönség gyönyörű énekükért megtapsolt nyílt színen is. Kosma István tegnap a hangjánál volt s köny-

nyen megbirkózott a magas áriákkal. Mezey Andor ragyogtatta baritonját. Ők is sok tapsot kaptak. Németh János is közmegelegedésre énekelt és játszott. A karok is egyöntetűen működtek össze a zenekarral, mely mindinkább jobb és jobb lesz. Ismét olyan est volt, melyre mindenki szívesen emlékszik vissza, a ki végig élvezte. Persze, hogy gyöngye egy kissé a zenekar, de ha nincs és nem lehet nagyobb, meg kell elégednünk így is vele. Nem is zúgolódunk ellene, mert napról-napra haladást tapasztalunk, mi bizonyára Simándy József és Müller Róbert karnagyok buzgalmát és erélyét bizonyítja. (C.)

○ **Pályadíj Bezerédj István életrajzára.** Bezerédj Pált, a selyemtenyésztés megteremtőjét hazánkban tudvalevőleg a magyar tudományos Akadémia idei nagygyűlésén az ipar előmozdítása terén kifejtett munkásságáért és érdemeiért a Wahrmann-féle nagy jutalommal (1000 forintos aranyérem) tüntette ki. Bezerédj, ki eddig semmiféle kitüntetést el nem fogadott, az Akadémia elismerését még sem utasította el, de viszonzásul az Akadémiának 2000 koronát küldött azon célra, hogy abból Bezerédj Istvánnak, az első jobbágy felszabadító és önkéntes adózónak, kit kortársai „örök igazság“-nak neveztek el, életrajza megírására pályadíj tűzessék ki.

○ **A Zichy-család ősei.** Ezen a címen Wertner Mór a Századok nyolcadik füzetében érdekes cikket tesz közzé. A Zichy-család a Somogy megyében ma is létező Zics faluból veszi eredetét. Legrégibb őse Pasca volt, kit még csak e néven ismer a történelem. Pasca fiai: László és Jakab, királyi testőrök, 1351-ben már zicsi nemesek (nobiles de Zich). Jakab fia, Zichy Elek 1379-ben már Zala vármegye alispánja s ettől kezdve kezdenek szerepelni

a Zichyek a közéletben. Terjedelmes birtokaik voltak nemcsak Somogyban, hanem Zala, Veszprém, Csanád, Temes, Kolozs és Alsófejér megyékben is.

Folyószám 0. Idénybérlet 0. Bérletszűnet.

Nemzeti színház.

Ma, csütörtökön, október 18-án.

Az „Uránia“ magyar tudományos színház első előadása alkalmából

Spanyolország.

Írta: Pekár Gyula.

Holnap, pénteken, október 19-én.

Az „Uránia“ magyar tudományos színház második előadása.

Törvénykezés.

§ **Visszaszított panasz.** Közöltük, hogy Obláth Adolf pécsi bornagykereskedő becsületstértés és rágalmozás címen följelentette Weidlinger József budapesti bornagykereskedőt, mert ez azt állította, hogy Obláth a legveszedelmesebb világszóló, a ki hamis borokat ad a vevőinek. Az első tárgyaláson a bornagykereskedő a vádlott szigorú megbüntetését kérte, Weidlinger azonban azzal védekezett, hogy ő nem rágalmozott, hanem igazat mondott és ezt bizonyítani is tudja. A bíró tekintettel arra, hogy közérdekről van szó, a bizonyítást megengedte. Ma került volna erre a sor, azonban Obláth időközben meggondolta ma-

megbizást, csupán vendégeket fogadtak és azt illő magyaros szeretettel.

Bertalan atya hetenkint át-átmegy a közös ebédekre, azonfelül szoros barátság fűzi Herbás kormányzóhoz, kivel nem egyszer vacsorál az ő külön rektoriumában. A tüzes sashgyi mellett vissza-visszagondolnak a lezajlott évekre; jó esik nekik ez a visszaemlékezés, no meg talán a sashgyi is.

V É G E.

Kálvária.

— Az Ifjuságom című verskötetből. —

I.

Szerettem járni a Kálváriára,
Azért mindig magával vitt anyám.
Hatott rám a hit szomorú világa,
Az Isten-ember bús tragédiája
És megsirattam szivből, igazán.

Hogy' jártam stációról-stációra,
Mindenütt elmondva egy-egy imát.
Mély megvetéssel néztem a zsidókra,
A „Feszítsd meg“-et durván ordítókra,
Hogy nem értették meg Isten fiát!

Mennyi büszkeség emelt föl egyszerre,
Milyen nemesnek érzém lelkemet:
Hogy a kit megfeszített népek ezre,
Én szeretettel veszem védelembe,
Én, a karon vezetett kis gyerek.

Lelkemhez nőtt szép lassan, észrevétlen'
A Messiás, mint tiszta képzelet.
Arcát, mint gyermek, áhitattal néztem,
Már akkor mélyen a lelkembe véstem —
S e kép ma sem hagyott el engemet.

II.

Keresztény hitben nevelt föl anyám.
S a nagy templom borongó mélye,
A feszület: jobban hatott reám,
Mint az én hitem fehérsége,
Tisztasága, egyszerűsége.

Szerettem ülni az anyám megett,
Csöndes, titokzatos miséken.
Áhitattal néztem a képeket,
Magamban hozzájuk beszéltem —
S mit anyám tett, azt tettem éppen.

Aztán imakönyvem vettem elő,
A „Keresztény embernek könyvé“-t.
S valami titkos, megengesztelő
Érzéssel fejtém minden gyöngyét
És fényük a lelkem betölték.

Résztevéden néztem a Kálvárián
A fájdalmas Isten-anyára;
S olyan jól esett nézmem azután
Halkan imádkozó anyámra,
Az én jószágos — Máriámra.

gát és ma kijelentette a bíróság előtt, hogy panaszát visszavonja. A járásbíróság erre a további eljárást megszüntette.

§ **Kukorica-szállító.** Brachmann Sebestyén, babarci lakos, folyó évi március hóban Pécsen járt s kukoricaüzletet akart csinálni. És sikerült is. Varga Ferenc és Szabó István pécsi hentesekkel lépett üzleti viszonyba, kötelezvé magát, hogy április hó elsejére 70 mm. kukoricát fog beszállítani Pécsre s ez ígérlet ellenében mindegyik hentesről külön-külön 100—100 korona előleget vett fel. E közben a kalendáriumban már április elsejéhez értek, de a kukoricát Brachmann Sebestyén nem küldte. Írtak neki néhányszor, Brachmann még csak nem is válaszolt. Ekkor kimentek Babarcra s ott aztán elképedve tapasztalták, hogy szállítójuknak sosem volt kukoricája, de talán nem is lesz, mert földje akkora sincs, hogy egy fűszálnak volna rajta helye. Természetesen bevádolták a bíróságnál. Brachmann Sebestyén nem is tagadta tettét, sőt azt is elmondta, hogy a 200 koronán, mit előlegül felvett, lovakat vásárolt, melyek most is megvannak. A kir. törvényszék tehát Brachmann Sebestyént csalás büntetésében mondta ki bűnösnek s ezért hathavi börtönre ítélte jogerősen.

§ **A kuria és az anyós.** Érdekes indokolással adott igazságot a kir. kuria egy asszonynak, aki ellen az ura válopórt indított, mert nem akarta az anyja házához követni. Az asszony tudniillik nem akart válni, de anyósához sem akart lakni menni s a kuria most bebizonyították látván, hogy az anyós csakugyan megférhetetlen természetű, azt, hogy az asszony nem követte urát az anyósához, jogos okból történt elhagyásnak minősíti, ez pedig nem lévén válasszi ok, a férjet

válási keresetével elutasította. Ez a legújabb kuriai döntvény az anyós megférhetlenségéről.

T a n ú g y.

(**Tanfelügyelőségi tollnokok a képviselőházhoz.** A kir. tanfelügyelőségi tollnokok kérényt adtak be a képviselőházhoz, melyben felemlítvén azt, hogy hazánkban mintegy negyven megyében nincsen segédtanfelügyelői állás rendszeresítve, hanem ezen állásokat a XI-ik fizetési rangosztályba sorolt tollnokok töltik be, kéri, hogy a fogalmazási teendőkre az összes megyékben mielőbb segédtanfelügyelői állások szerveztessenek. Felemlítik továbbá, hogy az 1893-iki IV. t.-cikk szerint a »tankerületi tollnokok« világosan a X-ik fizetési rangosztályba vannak sorozva; már pedig a népiskolai hatóságokról szóló 1876-ik XXVIII. t.-cikk 2. és 3. §-ai értelmében minden megye egy tankerületet képez, s ennél fogva a tanfelügyelőségi tollnokok is határozottan tankerületi tollnokok épűgy, mint a velük teljesen egyenlő törvényes minősítéshez kötött főigazgatósági tollnokok, következõleg épűgy sorolhatók a X-ik díjosztályba — legalább felerészben — mint emezek. A törvényben — tudtukkal — sehol, s éponséggel nincs kimondva az, hogy a X-ik rangosztályba csakis a főigazgatósági s a XI-ik rangosztályba csakis tanfelügyelőségi tollnokok sorolandók. Ennél fogva kéri mindezen jogos kérelmeik figyelmébe vételét s nyilvánvaló jog-sérelmeik orvoslását olyanformán, hogy egyrészt minden megyében mielőbb legalább egy segédtanfelügyelői állás szerveztes-ék, másrészt pedig, hogy a tanfelügyelőségi mint »tankerületi tollnokok« tele része a X-ik fizetési rangosztályba soroltassék.

(**Az építő ipari téli tanfolyam a budapesti m. kir. állami (építő) ipariskolában (VII. Damjanich-utca 28) november 3-án nyílik meg.** A tanfolyam négy félévre terjed. Az első évfolyamra való felvétel feltételei: Legalább 15 éves életkor, irni-olvasni és számolni tudás s legalább egy építkezési időszakra terjedõ

gyakorlati működés a kőmives, a kőfaragó, vagy az ácsmesterség terén. Szükséges bizonyítványok: 1. Keresztlevél, vagy születési bizonyítvány, 2. Erkölcsi bizonyítvány, 3. Az elvégzett isk. osztályokról szóló bizonyítványok. 4. Munkakönyv, vagy iparhatóságilag hitelesített munka-bizonyítvány. Díjak: 4 kor. beiratási díj, 20 kor. tandíj, 4 kor. szertári biztosíték.

Közgazdaság.

□ **A Dunagőzhajózási Társaság bevételei szeptember hó 1-től 30-ig 1.836,852 koronát, a múlt év hasonló időszakában pedig 1.614.016 koronát tettek; a növekedés tehát 222.836 korona. — A hajózás kezdetétől augusztus végéig a bevételek 9.656.459 (+393.209) koronát tettek. — A mohács—pécsi vasúton a társaság szeptember hóban 134,186 (+18 020) koronát, január 1-től augusztus végéig pedig 1.046,953 (+69 849) koronát vett be.**

T Á V I R A T O K.

— **A király Gödöllőn.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata) Gödöllőrdől sürgönyzik, hogy a király tegnap Babádon, ma pedig Valkón vadászott. Ma délelőtt Gödöllőre érkezett Róna szoborművész két Erzsébet-szobormintával, melyeket a kastély nagytermében állítottak föl. A király soká nézte és mindkettőt megdicsérte.

— **Erkel Sándor ravatala.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erkel Sándornak az operaház előcsarnokában fölállított ravatalához egész délelőtt nagy tömegben tódult a közönség. Koszorúk folyton érkeztek a ravatalra. Egy órakor

Pártoljuk a helyi ipart!

A következő cégeket ajánljuk a t. közönség figyelmébe:

Ékszerész- és óras ipar.

ENGESZER Miklós Pécsen, Király-utca 6. Óras, ékszerész és ezüst-árak kereskedése és raktára.

WALLA Ferenc Pécsen, Kossuth Lajos-utca 4. sz. Óras és aranyműves.

Fűszer- és gyarmatáru-kereskedés.

KERDL Lajos ezelőtt Berec Károly fűszer, bor, thea, rum, ásványviz- és csemege-kereskedése Pécsen, Király-utca 6. szám.

LEHNER Béla fűszer-, liszt-, gyarmat-, gyógyviz- és terménykereskedése Pécsen, Szigeti-országút 2. sz. A »Korona«-szálloda sarkán.

Fényképezés.

MARTON István fényképész Pécsen. Műterem Ferenciek-utca 21.

Bádogos ipar.

ROMEISZ György Pécsen. Bádogos-üzlet és vízvezeték berendezési vállalat. Kossuth Lajos-utca 7. sz. Műhely: Sörház-utca 12.

Dívat- és rövidáru.

ANGYAL Samu Pécsen, Király-utca 3. (Hajó szálloda) Legolcsóbb bevásárlási forrás úri-, női-, dívat- és rövidáru szakban.

LEGUJABB látképes levelezőlapok, rövid-, diszmű-, norinbergi és rőfős-árak legolcsóbban a Fecskénél. Schwarz Zsigmond Pécs, Király-utca 47.

Kőfaragó ipar.

SIREMLÉKEK a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árak mellett csakis Ifj. Vogl Jánosnál kaphatók. Pécsen, vásártér.

Ruházati ipar.

WINTER Károly Pécsen, Király-utca 2/3. Uri dívat szabó.

KESZ férfi ruha-áru. Legolcsóbb bevásárlási forrás »Első bécsi férfi- és gyermekruha-raktár« cég. Pécsen, Király-utca, városház-épület.

Vízvezeték-szerelők.

ROMEISZ és Mestrits Pécs, Sörház-utca.

Kefekötő ipar.

HOLECSEK Péter kefe- és ecset-készítő. Király-utca 26. sz.

Élelmezés.

COPF János sütődéje Pécsen, Kossuth Lajos-u. 18.

DONNER József lisztkereskedő Pécsen, Kossuth Lajos-utca 10.

Lakatos ipar.

MESTRITS Jenő Pécsen, Király-utca 38. Épület- és műlakatos. Specialista rácsmunkákban.

Mulatóhelyek.

AZ »OTTHON« kávéházban minden vasárnap és csütörtökön katonazene. Hétfőn, szerdán és pénteken ifj. Kőrödi Gyula. kedden és szombaton Rác Guszti és Somogyi Zsigmond zenekara működik.

BEDŐ-kávéházban és a Secessió sörözőben naponként Rác Guszti és Farkas Sándor zeneestéje.

ROYAL kávéházban minden kedden, szombaton és vasárnap cigányzene.

DOLLINGER András. Hétféjedelem szálloda. Minden csütörtökön és vasárnap cigányzene.

Diszkertészet.

NOWOTARSKY A. és fia kertészetében Pécsen, Munkácsy-utca 20. Izléses virágkötészet, legnemesebb gyümölcsfák, legjobb veteménymagvak.

Asztalos ipar.

DINESZ György épület- és butor-asztalos Pécsen, Kossuth Lajos-u. 11. Ugyanott butorraktár.

STEINER Gyula épület- és butorasztalos Teréz-utca 10. sz. Szolid munka. Olcsó árak.

Kárpitos és díszítő.

LEDERER M. jó hírnevű és szolid kárpitos üzletében szerezhető csak be legjobban a legdivatosabb kárpitos munka.

Házhelyek.

SZÉP háztelkek Alsó malom-utca 7. sz. alatt eladók. Bővebbet Munkácsy-utca 20. sz. alatt.

bezárták a csarnokot. A temetés d. u. 3 órakor ment végbe nagy pompával és óriási közönség részvételével.

— **Az özvegy német császárné állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berlii távirat szerint Frigyes német császár özvegyének állapota egyre rosszabbodik. Az éjszakát nagyon nyugtalanul töltötte. Katasztrófától tartanak. Vilmos császár minden órában jelentést kap a beteg állapotáról.

— **Meghalt orvostanár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Acland Henry, az oxfordi egyetem világhírű orvostanára, ma reggel meghalt.

— **A san-domingói fölkelés vége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) San Domingóból jelentik, hogy a fölkelés véget ért. A fölkelőket szétverték s az üzleti forgalom ismét megindult.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Cangcsau mellett Juansikai japán tábornok ötezer embere szétvert tizenkétezer boxert. Tien-csinból jelentik, hogy a szövetségesek expedíciója ellenállás nélkül Patoingfuba érkezett. A khinai hatóságok a várost egyszerűen átadták. A lázadás Kaulung hátsó vidékén tovább tart.

— **Öngyilkos szerelmes pár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Wohr-féle újpesti szállóban tegnap este szobát bérelt egy fiatal ember egy nővel. A vendégeknyvbe Balog József és neje néven irták be magukat. Ma délelőtt a szálló személyzete, miután hasztalanul zörgetett a vendégek ajtaján, betört a szobába, ahol ezek mindketten eszméletlenül feküdtek ágyaikon. Kitűnt, hogy egy szerelmes pár volt, kik gyufával megmérgezték magukat. A férfi **Balog József**, a nő **Pollacsék Mór**, gyöngyösi szállótulajdonos leánya, Szerena.

Szerkesztői Uzenetek.

A Tortyogó furásokhoz. Abban igaza van, hogy a múltban a városnak már nagyon sok pénzét elturták haszontalan forrás kereséssel, de az már nem áll, hogy a Tortyogónál már eszközölt és még eszközölnödő furások szintoly haszontalan pénzparálás lennének. Az eddigi furások konstataáltak, hogy azon a területen, hol a Tortyogó-forrás fakad, igen jó víztartó homokréteg van; most tehát az a földadat, hogy további kutató furásokkal konstataáltassék ennek a vizgyűjtő rétegnek a terjedelme, mert csak ha ezt ismerjük, nyerhetünk bizonyosságot a felől, vajjon van-e ott raktározva olyan vízmennyiség, a mennyi városunk vízszükségletét hármikor is állandóan fedezni képes. — A még tervbe vett kutató furások már nem is kerülnek annyiba, hogy azokat költségkimelés okából mellőzni s oly költséges nagy művet, mint vízvezetékünk végleges rendezése, megint a nélkül kellene létesíteni, hogy teljes bizonyosságot szerzünk annak célravezető volta felől. Hagyjuk hát a szakértő urakat még furni, mert mi jobb szeretjük, ha azok óvatosak az ilyen kérdéseknél, mintha vaktában mondanak nagyhangu véleményeket, a melyeket aztán az eredmény megcáfol.

Kalauz. Kivánságára itt közöljük a vasutasok miatványát. Ha ettől reméli előléptetését, úgy itt van, morzsolgassa naponként:

„Mi atyánk direktor, ki vagy a központban, szenteltessek meg a te neved, jöjjön el a mi előléptetésünk és legyen meg a te jóindulatod irántunk, valamint a központban, úgy a vonalakon is. A mindennapi tizenkétórás szolgálatunkat add meg nekünk ma és ne vigy minket a fegyelmibe, de szabadíts meg a spiclikitől most és mindörökké. Amen.”

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Dobrowolszky Ferenc
szoba-és díszfestő, mázoló. Pécssett, Anna-utca 41.
Ajánlja üzletét mindennemű, a modern kornak megfelelő munkák elkészítésére úgy helyben, mint a vidéken. *Pontos és szolid munka. Jutányos árak.*

Egy jó családból való fiu

könyvkötő-tanoncnak

felvétetik. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó és nyerges-üzlete

Pécssett, irgalmasok bazárjában.

Raktáron tartok legkitünőbb szín-
bőrből készült

gép- és hajtószijakat

különféle nagyságban és szélességben,
valamint kötő- és varrószijakat; to-
vábbá különféle

bőröndöket

legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig.
Lószerszámokat, nyergeket, nye-
regszerszámokat, izasztókat, ló-
takarókat, lópokróccokat,

legnagyobb választékban.

Demini Ferenc

Pécssett Ferenciek-bazárja.

Raktáron tartok elegegansabb di-
vánokat, ottománokat és kár-
pitos butorokat a legolcsóbb árak
mellett.

Egy új dupla köpenyü

Friedlandi kályha

csövekkel együtt olesón el-
adó Kossuth-u. 5. sz., II. em.

„Yost” írógép

megvételre kerestetik.

Ajanlatok a kiadóhivatalhoz intézendők.

Árverési hirdetmény.

F. évi október hó 22-én
d. u. 3 órakor Pécssett a Lég-
szeszgyár-utca 4. sz. házban
lévő raktáromban Fischer és
Vidákovics nemes-militicsi
cég kárára és veszélyére

egy waggon

kukoricát

tekintetes Dr. Baranyai Béla
kir. közjegyző úr közben-
jöttével készpénzfizetés mel-
lett a legtöbbet ígérőnek nyil-
vános árverésen eladatok.

Schulhof Róbert.

1756. sz.

1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó
közhírré teszi, hogy a pécsi királyi törvény-
szék mint csődbíróságnak 1900. évi 13.401.
sz. végzésével dr. Geller Samu tömeggondnok
és ügyvéd által képviselt **Reiff Károly és
fia cég csődtömege** ellen elrendelt lel-
tározás folytán leltározott 2837 kor. 60 fill.
beszerzési, 1338 kor. 30 fillőrré becsült ingókra
a pécsi királyi törvényeszk mint csődbíróság-
nak 14565/1900. számú végzésével az árverés
elrendeltetvén, annak **Pécssett, Irgalma-
sok-utca 22 sz. alatt és Alsó Malom-
utca 13. sz. alatt** leendő megtartására
határidőül **1900. október hó 22. napján
delelőtt 8. órája** tűzetik ki, mikor a bírói-
lag leoglalt **irodabutor, bicikli, nagy
tűzmentes pénzszekrény, sütőde-
berendezés, tűzifa, ló, kocsik és
egyéb ingóságok** a legtöbbet ígérőnek
készpénzfizetés mellett, szükség esetén becs-
áron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárvere-
zendő ingóságok vételárából megelőző kielé-
gítetéshez tartanak jogot, a mennyiben ré-
szükre foglalás korábban eszközölveet volna
és ez a leltározási jegyzőkönyvből ki nem tű-
nik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés meg-
kezdéseig alólirt kiküldöttnél vagy írásban be-
adni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetmény-
nek a bíróság tábláján kifüggesztését követő
naptól számítatik.

Pécssett, 1900. évi október hó 11. én.

Engler Kálmán,
kir. bír. végrehajtó.